

“In peklerska vrata je ne bodo premagala . . .”

29. junija sta godovala apostola Peter in Pavel. Umrla sta mučeniške smrti za krščansko vero, za Kristusov evangelij. Pavel je oznanjal evangelij zlasti med pogani, Peter pa v Rimu kot prvi papež. Na Petru kot Skali je Kristus utemeljil svojo Cerkev in dal zagotovilo, da je niti “peklerska vrata ne bodo premagala”. Ko bi Cerkev bila zgolj človeška ustanova, bi že zdavnaj propadla, kot so propadla mnoga kraljestva in države.

Ker pa Cerkev temelji na nadnaravnem temelju in jo vodi Kristus po Svetem Duhu, bo trajala do konca sveta - kljub raznim krizam, slabostim in aferam tudi v Cerkvi sami.

Burna je bila zgodovina Cerkve skozi skoraj 2000 let. Cerkev je podobna ladji, ki pluje skozi mnoga morja, skozi neštete valove in viharje. Že takoj na začetku je Cerkev doživela judovsko preganjanje in zatem kruto rimsko preganjanje z mnogimi mučenci. Kmalu po pridobitvi svobode so prišle krivoverske preizkušnje, vdor barbarov, razkoli in razprtije. Prišel je protestantizem in francoska revolucija ter zasmehovanje krščanstva. Prišli sta dve svetovni vojni in s tem velike preizkušnje. Razbohotil se je kapitalizem, komunizem in

materializem, ko je že kazalo, da Cerkev nima več kaj iskati v današnjem sodobnem svetu. Toda prišel je tudi 2. vatikanski cerkveni zbor in z njim prenova Cerkve. Potem pa spet nove krize in razpoke na Ladji - Cerkvi. Pa prišli so na čelo Cerkve čudoviti in sveti Papeži: Janez XXIII., Pavel VI., Janez-Pavel I., Janez Pavel II., Benedikt XVI. in sedaj enkratni papež Frančišek, ki si prizadeva za ubogo in preprosto Cerkev za preproste ljudi, za Cerkev ki naj predvsem služi današnjemu človeku.

Tudi danes so v Cerkvi krize in tudi danes se vanjo zaganjajo valovi, ki jo želijo potopiti. Vanjo butajo strupeni viharji veri sovražnega liberalizma, ki ga moti vse, kar je krščansko. Satan se zaganja v Cerkev z vso močjo: včasih očitno in odkrito, še večkrat pa prikrito, hinavsko in potuhnjeno. Pekel se je zarotil proti Cerkvi in vsemu, kar je božje, toda Ladja pluje dalje proti novim obzorjem na začetku tretjega tisočletja. Ladja se ne potopi, ker vozi edinstven tovor - odrešenje in jo vodi edinstven krmar - Odrešenik.

Ob koncu verouka

Končali smo veroučno leto, začele so se počitnice. S koncem verouka pa se žal za večino otrok konča, ali skoraj konča, tudi obisk nedeljske maše in versko življenje. To je pravzaprav tragično, saj za Boga in za vero ni počitnic. V počitnicah je pravzaprav še več časa za molitev, mašo in duhovno življenje. Prav v počitnicah se mora v praksi pokazati, kar so otroci slišali pri verouku. Zgled in spodbuda otrokom pa morajo biti najprej starši. Otrok naj obiskuje mašo skupaj s starši, skupaj z njimi naj moli in skupaj naj se pogovarjajo o Bogu in verskih vprašanjih. Vere se ne dá naučiti, vero je treba živeti. Otrok

pri tem potrebuje pomoč, predvsem pa zgled staršev. Ne bodite otrokom v pohujšanje in razočaranje. Bodite jim prijatelji in pomočniki v njihovih verskih težavah dvomih in skrbeh.

Letošnji prvoobhajanci (29)

OZNANILA, OBVESTILA...

- * V nedeljo, 30. 6. ob 11 h žegnanje pri sv. Petru.
- * V nedeljo, 21. 7. ob 11 h žegnanje pri sv. Marjeti.
- * Za lovrenško nedeljo 11. avgusta je na vrsti za čiščenje in krašenje župnijske cerkve sošeska sv. Neže. Vsi pa se potrudimo tudi za vence.
- * 7. junija je umrla raška rojakinja, redovnica usmiljenka, sestra Milena (Pepca) Jordan, doma s Smednika, rojena leta 1931. Več o njej v naslednjem Raškem zvonu.

»Raški zvon« izdaja Župnija Raka – Franc Levičar, župnik.
Telefon: 07/49-75-303 ali 041/268-082